

Katalog poskytovaných rehabilitačních činností na I., II. a IV. oddělení v DPN Opařany

AKTIVITA NOSITEL	POPIS AKTIVIT	ROZVÍJENÉ OBLASTI
Režimová terapie lékař psycholog ošetřovatelský personál	<p>Režimová terapie reprezentuje komplexní pojetí léčebného procesu a vzniká ze spolupráce vedení nemocnice, primářů oddělení, lékařů, psychologů, ošetřovatelského personálu, pedagogických pracovníků Základní školy při DPN a terapeutů (ergoterapie, arteterapie, fyzioterapie, hipoterapie apod.).</p> <p>Nezastupitelná role v organizaci režimové terapie patří ošetřovatelskému personálu, který poskytuje dětskému pacientovi laskavou a pevnou oporu pro fungování ve stanovených hranicích a pravidlech potřebných pro další rozvoj.</p> <p>Pro období dětství a dospívání je přítomnost jasného a strukturovaného režimu nezbytnou podmínkou (poskytuje dítěti pocit bezpečí a jistoty). Obsahuje srozumitelně vymezený denní program a na něj navázaný systém pravidel platných pro všechny zúčastněné.</p> <p>Režimová opatření v rámci oddělení a na jednotlivých stanicích se rovněž pojí se systémem krátkodobé i dlouhodobější formy motivace. Děti mají možnost pohybovat se v pevně stanovených hranicích a učí se je dodržovat. Taková organizace prostředí umožňuje dělat chyby a zároveň je napravovat s rostoucí mírou zodpovědnosti.</p>	<p>Strukturované uspořádání běžných aktivit nabízí bezpečí, jistotu a stabilitu. V takovém prostředí je možné převzít vlastní odpovědnost, stavět se aktivně k vnějším požadavkům. Jsou upevňovány pracovně-volní návyky, rozvíjí se schopnost utvářet si denní režim, plánovat jednotlivé činnosti, včetně odpočinkových aktivit. Podporuje rozvoj volnočasových aktivit.</p>
Individuální psychoterapie lékař	Psychoterapie je realizována psychologem či lékařem s absolvovaným akreditovaným psychoterapeutickým výcvikem či	Zmírňuje nebo odstraňuje negativní dopady , které má dětský pacient z důvodu dlouhodobých nebo intenzivních

Příloha č. 6 – Katalog poskytovaných rehabilitačních činností na I., II. a IV. oddělení v DPN Opařany SOP 45
Systém léčebně rehabilitační péče v DPN

Platnost od:

1. 6. 2015

Verze: 1.00

<p>psycholog</p>	<p>se započatým psychoterapeutickým výcvikem pod supervizí odborného dohledu klinického psychologa a dané psychoterapeutické organizace. Při individuální psychoterapii pracuje pacient s terapeutem (psycholog nebo lékař) ve dvojici s pacientem v rámci terapeutického působení.</p> <p>Jedná se o léčebné působení psychologickými prostředky, je zaměřena na projevy duševní nemoci nebo psychických obtíží. Je vedena formou řízeného rozhovoru a dalších specifických postupů dle jejího zaměření (psychoanalytická, dynamická, kognitivně-behaviorální, humanistická apod.) s cílem odhalit možné příčiny potíží, jejich dopady na běžný život pacienta (rodina, škola, pracovní návyky v každodenním životě, vrstevnické a obecně mezilidské vztahy apod.). Bývá obvykle středně - až dlouhodobá, podle povahy pacientových potíží a aktuálního psychického stavu (řádově několik týdnů, měsíců, často po ukončení hospitalizace pokračuje v rámci ambulantní následné péče)</p>	<p>potíží, které vedly k rozvoji duševní nemoci nebo psychických problémů, nebo které z důvodu těchto potíží ve svém životě pacient má. Pomáhá k získání náhledu na potíže nebo nemoc (porozumění souvislostem a neuvědomovaným motivům), korektivní emoční zkušenosti, získání dovedností a zkoušení a nácviku nového žádoucího chování, posilování žádoucího chování, získávání nových dovedností nebo informací (zpětná vazba, psychoedukace) a učení se chybějícím nebo nedostatečným sociálním dovednostem, pomáhá k odstraňování nežádoucích návyků v chování nebo jednání, uplatňuje prvky teorií učení (operantní podmiňování) při získávání adaptivních forem chování, uplatňuje některé specifické terapeutické postupy, např. systematickou desenzibilizaci, expoziční terapii (formou imaginace, nebo in vivo v rámci nácvikové terapie) při práci s různými projevy nebo typy fobií apod.</p>
<p>Skupinová psychoterapie</p> <p>lékař psycholog</p>	<p>Skupinová psychoterapie je realizována psychologem či lékařem s absolvovaným akreditovaným psychoterapeutickým výcvikem či se započatým psychoterapeutickým výcvikem pod supervizí odborného dohledu klinického psychologa a dané psychoterapeutické organizace.</p> <p>Tento typ psychoterapeutické péče využívá k terapeutickým účelům dynamiky vztahů vznikajících mezi členy skupiny pacientů. Komplexně tak doplňuje možnosti individuální psychoterapie, kde pacient to, co získal v průběhu individuální</p>	<p>Je vhodná především tam, kde dopady z důvodu psychických potíží nebo duševní nemoci negativně ovlivnily nebo ovlivňují interpersonální vztahy pacienta (rodinné, vrstevnické a další mezilidské interakce). Nácvik asertivity pomáhá zlepšovat schopnosti komunikace a spolupráce se svým okolím, nácvik sociálních dovedností, zvládání nepříjemných emocí v mezilidském kontaktu, vyjádření oprávněného požadavku, odmítnutí, pozitivní aserce (pochvala, ocenění, poděkování apod.). Velmi účinná je při úzkostných potížích (tréma,</p>

	<p>psychoterapie, může uplatnit ve skupině. Vztahy a interakce mezi členy skupiny nabízejí širší sociální roviny, kde tak pacient získává korektivní emoční zkušenost pocitem soudržnosti, emoční podporu, pocit sdílení problému (“nejsm v tom sám”), naslouchání. Zároveň se učí důležitým sociálním dovednostem.</p>	<p>sociální fobie apod.), a při dalších potížích, u kterých je omezena schopnost dítěte vystupovat v rámci sociálního kontaktu. Nevyhnutným předpokladem zařazení do programů skupinové psychoterapie je obvykle nejdříve podstoupení individuální podpůrné nebo systematické psychoterapie.</p>
<p>Rodinná psychoterapie</p> <p>lékař psycholog</p>	<p>Rodinná psychoterapie je realizována psychologem či lékařem s absolvovaným akreditovaným psychoterapeutickým výcvikem či se započatým psychoterapeutickým výcvikem pod supervizí odborného dohledu klinického psychologa a dané psychoterapeutické organizace.</p> <p>Jedná se o speciální léčebný postup s cílem navodit změny v rámci celého rodinného systému. Psychoterapeut (psycholog/lékař) pracuje s rodinou jako s celkem (zahrnuje členy rodiny a pacienta). V rámci rodinné terapie je klientem (uživatelé služby) celý rodinný systém a ne pouze hospitalizovaný pacient. Dětský pacient se v rámci rodinného systému pojímá jako jeden z členů systému.</p>	<p>Potíže dětského pacienta jsou řešeny komplexně s ohledem na prožívání členů rodiny, na vzájemné vztahy a podpůrný systém. Cílem je rekonstrukce vztahů, jejich podpora a posílení vzájemného pochopení povahy potíží v rámci rodinného systému a empatické porozumění k potřebám jednotlivých členů.</p>
<p>Podpůrná psychoterapie</p> <p>psycholog ošetrovatelský personál</p>	<p>Podpůrná psychoterapie je realizována psychologem či lékařem. Zaměřuje se na podporu v řešení aktuálních situací a obtíží. Využívá především terapeutického vztahu, atmosféry akceptace, důvěry, empatického porozumění.</p> <p>Nevyhnutelnou součástí poskytování podpory v rámci hospitalizace je ošetrovatelský personál, který napomáhá k uplatnění a upevňování získaných dovedností do každodenního fungování v rámci emočního prožívání nebo sociálních vztahů a chování.</p>	<p>Nabízí korektivní emoční zkušenost, pocit přijetí, sounáležitosti. Podporuje bazální důvěru ve svět a sebe samého, vědomí vlastní kompetence. Pomáhá vyjádřit vnitřní emoční prožívání, zvyšovat vlastní resilienci (odolnost), zvyšovat a prohlubovat frustrační toleranci, podporuje zpevňování žádoucích projevů chování, funkčních strategií zvládnutí obtíží.</p>

<p>Klinicko- psychologické poradenství</p> <p>psycholog</p>	<p>Klinicko-psychologické poradenství realizuje psycholog ve zdravotnictví (pod supervizním dohledem) či klinický psycholog.</p> <p>V rámci komplexního přístupu napomáhá k aktivnímu řešení potíží pacienta v rámci bio-psycho-sociálního modelu. Na rozdíl od psychoterapie není klinicko-psychologické poradenství zaměřeno na změnu osobnostních vlastností, ale na aktuální otázky, které vlivem psychických potíží nebo psychopatie dítě má (v oblasti rodiny, školy, vrstevnických vztahů apod. - např. příprava do školy, komunikace v rodině, osvojování pracovních návyků apod).</p> <p>Klinicko-psychologické poradenství je určeno jak pro dětské pacienty samotné, tak rodiče, lékaře, učitele, sociální pracovníky a další pomáhající pracovníky, kteří pomáhají řešit dílčí otázky každodenního fungování dítěte.</p>	<p>Pomáhá rozvíjet základní kompetence aktivního přístupu dítěte při řešení každodenních potíží a běžných životních událostí, podporuje bazální důvěru ve svět, rozvíjí pocit osobní kompetence, resilience, napomáhá rozvoji zdravého sebevědomí a je nedílnou součástí nácviku sociálních dovedností a přebírání aktivního přístupu při běžných životních událostech.</p>
<p>Krizová intervence</p> <p>lékař psycholog ošetřovatelský personál</p>	<p>Krizovou intervenci provádí dle potřeby proškolený personál - lékař, psycholog, ošetřovatelský personál, terapeut.</p> <p>Krizová intervence se zaměřuje se na akutní potíže dětského pacienta v naléhavých (krizových) situacích. Jde o okamžitou a krátkodobou metodu, která se zaměřuje na minimalizování akutního ohrožení pacienta nebo jeho okolí, objevuje a posiluje schopnosti pacienta vyrovnat se se zátěží tak, aby jeho adaptace posílila osobní růst a zvládací mechanismy a předešlo se negativním nebo destruktivním způsobům řešení situace (zejména agrese vůči druhým, nebo sobě v podobě sebepoškození se nebo sebevražedného pokusu).</p>	<p>Krizová intervence pomáhá k akutnímu zvládnutí zátěžové situace a minimalizace akutně hrozícího ohrožení pacienta nebo jeho okolí (náhlý neklid až afekt, depresivní propad, agrese, sebevražedné chování). Z dlouhodobějšího hlediska rozšiřuje repertoár zvládacích mechanismů, zmírňuje zúžené ohnisko vědomí tak, aby pacient získal pocit dovednosti se se situací v budoucnu vypořádat, posiluje sebedůvěru, podporuje odolnost proti frustraci.</p>

<p>Kognitivní rehabilitace</p> <p>psycholog</p>	<p>Kognitivní rehabilitace probíhá pod vedením psychologa.</p> <p>Kromě psychologické péče v rámci tohoto programu s dětskými pacienty při rozvoji kognitivních funkcí pracuje ošetrovatelský personál, který vhodným způsobem pomáhá k uplatnění získaných dovedností dítěte do běžných interakcí v rámci režimu stanice, a to např. formou různých her zaměřených na rozvoj vizuomotoriky, myšlení, vůli, sociální dovednosti apod. (stolní, konstrukční, interakční společenské nebo kartové hry, práce s papírem - skládání, vystřihování; různé druhy křížovek a úkoly na vyplňování, úkoly na úsudek, vyhledávací zkoušky, verbální úkoly apod.)</p> <p>Kognitivní neboli poznávací procesy patří mezi základní funkce mozku. Umožňují nám poznávat okolní svět, plánovat naše jednání a vstupovat do interakcí s druhými.</p> <p>Podílejí se také na tom, jak posuzujeme svět kolem nás, sebe sama a druhé. To, jak svět kolem nás a sebe vnímáme, jak uvažujeme a jak vyvozujeme závěry, ovlivňuje pak následně naše prožívání, emoce a chování.</p> <p>Oslabení nebo selhávání v kognitivním fungování je obvykle součástí psychopatologie v rámci duševních potíží u různých psychických onemocnění.</p> <p>Programy kognitivní rehabilitace pomáhají preventivně působit proti potížím v oblasti kognice a exekutivních funkcích, a/nebo mají "udržovací" funkci pro pacienty již s určitým stupněm kognitivního deficitu (např. vlivem poškození CNS, úrazu nebo psychické poruchy apod.)</p> <p>Realizují se formou individuální</p>	<p>Program je zaměřený na rozvoj kognitivních funkcí, kam patří: pozornost, paměť, zrakově-prostorové schopnosti, jazyk a myšlení, dále se trénuje jemná motorika, představivost (paměťové představy) a rozvoj kreativního myšlení, které napomáhá rozšíření adaptivního vypořádání se se zátěží (hledání vhodných možností), zmírňuje rigiditu a stereotypnost myšlení, které se vyskytují u deficitního intelektu, ale rovněž u celé řady jiných psychických potíží a nemocí - u depresí, emoční nestabilitě, u dětí s pervazivními vývojovými poruchami (autismus, aspergerův syndrom) apod., pomáhá aktivizovat zpomalené psychomotorické tempo, motivaci a volní vlastnosti dítěte; prostřednictvím psychoedukace a explikace poskytuje dítěti širší vhled na problematiku svých potíží, především umožňuje dítěti pochopení propojení současných potíží v prožívání, emocích a chování s funkcí mozku a CNS, dítě se učí novým dovednostem (zapojení nových schémat při řešení úkolů a situací), formou opakování úkolů a zvyšování náročností úkolů apod.</p> <p>Při skupinové kognitivní rehabilitaci navíc dítě získává cennou zkušenost skupinového ocenění, skupinové podpory, interakcí, zpětné vazby, pomáhá rozvíjet sociální dovednosti a asertivitu - požádat o pomoc, ocenit druhého, povzbudit ho, spolupracovat s druhými, u sociálně plachých nebo úzkostně nejistých dětí podporuje sebereprezentaci a sebedůvěru, poskytuje emoční korektivní</p>
---	---	---

	nebo skupinové kognitivní rehabilitace, přičemž se využívají nejrůznější úkoly pro děti koncipované formou hry.	zkušenost upravující sebenáhled, rozvíjí vyšší sociální city, trpělivost a prosociální chování.
Komunitní skupiny lékař psycholog ošetrovatelský personál	<p>Komunitně-skupinová psychoterapie v rámci komplexního pojetí léčebného procesu probíhá formou pravidelných setkání většinou za účasti všech pacientů dané stanice společně s lékařem, případně i primářkou oddělení, psychologem a ošetrovatelským personálem.</p> <p>Komunitní setkání mají svou stabilní strukturu zahrnující zahájení, vlastní skupinová práce (komunitní program v podobě tématu či skupinové herní aktivity) a zakončení. Na ranních komunitách zároveň probíhá i přivítání nových pacientů a rozloučení se s odcházejícími pacienty.</p> <p>Lékař, psycholog a ošetrovatelský personál jsou z hlediska komunitní péče nevyhnutelnou součástí komplexního přístupu.</p> <p>Velkou roli zde sehrává právě korektivní zkušenost, kterou dítě získává zpravidla ve velkém zastoupení od ošetrovatelského personálu a i dalších členů týmu.</p> <p>Tento pacientům nabízí a poskytuje základní strukturu, podporu, je modelem, od kterého se děti učí přebírat nové adaptivní vzorce chování.</p>	<p>Zaměřuje se na aktuální komunitní témata dané stanice, terapeuticky významně přispívá k adaptaci nových pacientů přijatých na stanici, aktivizuje pacienty k přebírání spoluúčasti na dění a programech stanice formou diskusí, prezentaci skupinových témat, rozvíjí motivaci a volní vlastnosti, pracovní návyky v rámci přípravy témat, celkově aktivní účasti na programu, podporuje aktivizaci pacientů v rámci léčebného režimu na stanici (příprava úkolu na příští komunitní program, zadání úkolů - např. kresebných nebo činnostně-terapeutických apod.).</p> <p>Pacienti zde mají možnost odzkoušet si nabyté sociální dovednosti získané v rámci psychoterapie, komunity poskytují prostor pro sociální učení nápodobou adekvátních vzorů - sebe prezentace, aktivita, seberegulace a autokorekce chování.</p> <p>Pacienti zde mají prostor učít se zvládat formálně vedoucí postavení, a to formou spolusprávy - nácvik prezentace, seberegulace, komunikačních dovedností a zvládání sociálních situací (tréma, organizace skupinových témat apod.)</p> <p>Nedílnou součástí komunit je kotvení pacienta v rámci každodenní reality a chodu stanice - provoz a dění v rámci programů stanice, dílčí instrumentální záležitosti stanice (stravování, terapeutické programy) a má tak důležitý</p>

		aspekt informativní a zpětně-vazební.
Relaxační techniky psycholog	<p>Probíhá individuální formou nebo ve skupině za účasti psychologa.</p> <p>Zahrnují rozmanitou skupinu metod, např. autogenní trénink, progresivní relaxace, katatymně-imaginativní techniky a postupy zaměřené na komplexní relaxaci těla a mysli, práce s dechem, imaginací (uklidňujícími představami), metody zklidňujícího dýchání apod.</p>	<p>Představují metody, v rámci níž si pacienti v rámci nácvikové a zážitkové terapie osvojují nové způsoby zvládnání stresové zátěže. Principem je uvědomění, že tělo a mysl jsou neodmyslitelně propojené - při uvolnění jedné entity dochází k uvolnění druhé.</p> <p>Cílem relaxačních technik je kromě jiného zvýšení dovednosti kognitivně (prostřednictvím myšlenek) ovlivnit aktuální emoční stav žádoucím směrem (odstranit nebo zmírnit úzkost a napětí, hněv, obavy, strach), a rozšířit spektrum uvědomování si emocí v celé jeho šíři i k příjemným emočním a tělesným prožitkům, zvyšování dovednosti metakognice ("myšlení o myšlení" = dovednost přemýšlet o svých myšlenkách), a jak tyto ovlivňují naše emoční rozpoložení a chování.</p> <p>Relaxační techniky nedílnou součástí nácviku v rámci jiných psychoterapeutických postupů, např. systematické desenzibilizace při léčbě fobických potíží a zmírnění strachu, při léčbě úzkostných poruch apod.</p>
Pohybové aktivity ošetřovatelský personál	<p>Pohybové aktivity probíhají pod vedením ošetřovatelského personálu, který specificky pomáhá rozvíjet dané schopnosti nebo dovednosti (kognitivní, psychomotorické, sociální) a poskytuje bezpečí a oporu v průběhu programu ve smyslu dílčí aktivní účasti, dohledu nad bezpečím, tak i oporu psychosociální (povzbuzení, podpora, motivace).</p>	<p>Zaměřují se na rozvoj koordinace pohybu, hrubé motoriky, koncentrace pozornosti, sebekontroly, kooperace, sociálních dovedností apod. Mají abreaktivní potenciál a umožňují zažití úspěchu. Podporují zdravé sebevědomí a sebeprosazení a respektování pravidel formou hry. Pozitivně ovlivňují i hodnotovou orientaci</p>

	<p>Představují celou řadu pohybových aktivit zařazených dle možností a schopností pacienta - relaxační procházky, kondiční turistika, terénní pohybové programy ,různé typy míčových her, trampolína, horolezecká stěna a lanová pyramida, stolní tenis, minigolf, venkovní satelity (šachy, člověče nezlob se, kuželky), florbal, rekreační plavání, rekreační cvičení v tělocvičně, sportovní soutěže apod.</p>	<p>a adekvátní formy trávení volného času, čímž mohou mít sekundární kladný vliv na prevenci rizikového a problémového chování.</p>
<p>Artefiletické aktivity ošetřovatelský personál</p>	<p>Artefiletické aktivity jsou realizovány ošetřovatelským personálem.</p> <p>Výtvarné a kreativní aktivity jsou neodmyslitelnou součástí psychického života a rozvoje dítěte, jejich prostřednictvím poznává svět, učí se (výtvarná činnost má poznávací, kognitivní aspekt), a pracuje (osvojuje si pracovní návyky a dovednosti). K těmto dovednostem se dítě učí přímo od ošetřovatelského personálu nebo zástupným učení formou nápodoby, imitativního učení od modelu dospělé autority personálu.</p> <p>Zahrnují celou škálu různých volnočasových výtvarných a kreativních činností a aktivit vybraných dle věkové kategorie a možností pacientů, jako např. malba, kresba, omalovánky, skládání a vystřihování z papíru a dalších materiálů apod. Některé z těchto aktivit dodržují sezónní periodicitu a tradice (např. příprava vánočních/velikonočních ozdob nebo jiných svátků v průběhu roku) apod.</p> <p>Artefiletické aktivity jsou realizovány ošetřovatelským personálem.</p> <p>Výtvarné a kreativní aktivity jsou neodmyslitelnou součástí psychického života a rozvoje</p>	<p>Zaměřují se na rozvoj jemné motoriky, grafomotoriky, vizuomotoriky, koncentrace pozornosti, sebekontroly, kooperace, pracovních návyků, rozvoj představitivosti, fantazie, obrazotvornosti, kreativity apod. Dále mají abreaktivní potenciál, umožňují zážitek úspěchu a radosti z výsledného výtvaru a podporují zdravé sebevědomí a sebeprosazení. Pozitivně ovlivňují i hodnotovou orientaci a adekvátní formy trávení volného času, čímž mohou mít sekundární kladný vliv na prevenci rizikového a problémového chování.</p>

	<p>dítěte, jejich prostřednictvím poznává svět, učí se (výtvarná činnost má poznávací, kognitivní aspekt), a pracuje (osvojuje si pracovní návyky a dovednosti). K těmto dovednostem se dítě učí přímo od ošetřovatelského personálu nebo zástupným učením formou nápodoby, imitativního učení od modelu dospělé autority personálu.</p>	
<p>Herní aktivity ošetřovatelský personál</p>	<p>K těmto dovednostem se dítě učí přímo od ošetřovatelského personálu nebo zástupným učením formou nápodoby, imitativního učení od modelu dospělé autority personálu.</p> <p>Zahrnují celou škálu různých volnočasových herních aktivit jako společenské a stolní hry (nejrůznější logické, manuálně-manipulativní, doplňovací, verbálně-logické, deskové hry, puzzle, křížovky, osmisměrky). Herní aktivity probíhají za účasti zdravotního ošetřovatelského personálu.</p> <p>Hra je neodmyslitelnou součástí psychického života a rozvoje dítěte, prostřednictvím, které poznává svět, učí se (hra má poznávací, kognitivní aspekt), a pracuje (dítě si osvojuje základní sociální normy, pravidla).</p>	<p>Zaměřují se na rozvoj koncentrace pozornosti, hrubou a jemnou motoriku, paměti, logického usuzování, sebekontroly, sebereflexe. Ve srovnání s individuálními herními aktivitami, kromě výše uvedeného, párové nebo skupinové hry pozitivně rozvíjejí schopnosti kooperace a sociální dovednosti. Podporují zdravé sebevědomí a sebezprosažení a respektování pravidel formou hry. Pozitivně ovlivňují i hodnotovou orientaci a adekvátní formy trávení volného času, čímž mohou mít sekundární kladný vliv na prevenci rizikového a problémového chování.</p>
<p>Používání počítače a telefonu (Informační technologie) ošetřovatelský personál</p>	<p>Pacientům je dle aktuálních možností a dle vnitřního řádu nemocnice a režimu stanice umožněno pravidelné využívání počítače s chráněným přístupem na internet a vlastního mobilního telefonu.</p>	<p>Poskytuje především možnost pravidelného kontaktu s blízkými osobami z domácího nebo původního prostředí coby podpora adaptačního procesu na nové prostředí a zvládnutí separace. Kontakt s rodinou a jinými blízkými osobami zároveň poskytuje možnost náviku trénování si získaných sociálních dovedností v rámci psychoterapeutického procesu.</p>

<p>Zoofarma ošetřovatelský personál</p>	<p>Aktivity na zoofarmě probíhají pod vedením ošetřovatelského personálu.</p> <p>Pravidelné návštěvy v chráněném prostředí na zoofarmě s možností parciální péče o drobná domácí zvířata a rostliny.</p> <p>Příroda a zvířata jsou neodmyslitelnou a přirozenou součástí našeho života, v rámci kontaktu s přírodou a zvířaty poznáváme svět a učíme s nimi pracovat a spolupracovat.</p>	<p>Poskytuje prostor pro rozvoj empatie a kladného vztahu ke zvířatům, přírodě a k životnímu prostředí jako celku. Dále podporuje rozvoj vyšších, zejména etických citů a zodpovědnosti k lidem, zvířatům a rostlinám jako součásti živé přírody. Dále rozvíjí hodnotové orientace a koriguje postoje, volní schopnosti a pracovní návyky, schopnost spolupráce s vrstevníky. Aktivity podporují vědomosti v rámci pěstitelství a chovatelství.</p>
<p>Pracovní terapie ošetřovatelský personál</p>	<p>Činnostní terapie probíhá pod dohledem ošetřovatelského personálu, který je nezastupitelnou součástí v rámci získání pracovních dovedností přímým vedením nebo formou tzv. zástupného učení prostřednictvím sociální nápodoby od vzoru dospělé autority.</p> <p>Zahrnuje zapojení pacientů v běžném chodu stanice (pomoc s přípravou stolování, péče o pokojové květiny, úklid a údržba svých osobních věcí. Nácvik plánování času a denních aktivit.</p>	<p>Udržují kontakt s běžným životem, sebeobsluha.</p> <p>Poskytuje prostor pro plánování času a nácvik a fixaci pravidelných denních aktivit.</p>
<p>Socioterapeutické volnočasové aktivity ošetřovatelský personál</p>	<p>V doprovodu ošetřovatelského personálu zahrnují např. návštěvu čajovny a klubu, promítání filmů a pohádek, účast na psychosociálních skupinových herních aktivitách, účast na některých specifických aktivitách, jako jsou společné nákupy osobních potřeb, tradiční akce - maskarní bál, vánoční besídka, koncerty, soutěže, interaktivní hry, terénní terapie mimo areál apod.</p>	<p>Podporují adekvátní zařazení do vrstevnické skupiny dle věku a možností pacienta a rozvoj sociálních a komunikačních dovedností.</p> <p>Dále jsou důležité z hlediska nácviku a podpory sociálně přijatelných vzorců chování.</p> <p>Psychosociální hry a socioterapeutické aktivity jsou zaměřené na rozvoj přiměřeného uplatnění se ve vrstevnické skupině, sociálních dovedností, sebekontroly, kooperace, sebereflexe, empatie a vyjadřování emocí apod.</p> <p>Socioterapeutické volnočasové aktivity pozitivně ovlivňují</p>

		<p>hodnotovou orientaci, udržování tradic a adekvátní formy trávení volného času, čímž mohou mít sekundární kladný vliv na prevenci rizikového a problémového chování.</p>
--	--	--